

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/756/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

113/2012. (III. 21.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹2011. december 8-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2012. március 21-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén **született állásfoglalását**

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2011. december 8-án személyesen adta elő panaszát, a vele szemben 2011. december 5-én fogantatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban. A fenti napon, a panaszos újságot árult az M. utca és az F. körút kereszteződésében, az út bal belső, P. hídra vezető sávjában. A panaszos előadta, hogy újságárulásból él, egyéb jövedelemmel nem rendelkezik. Ez volt az első alkalom, amikor újságot árult, mivel ekkor kapott engedélyt. Előadása szerint, amikor az autósoknak szabad jelzése volt, nem tartózkodott az úttesten – ilyenkor mindig visszament a járdaszigetre. Azon a helyen, ahol a panaszos az újságot árulta, akkor más személy hasonló tevékenységet nem folytatott.

A panaszos észrevette, hogy egy rendőrségi gépkocsi megállt nem messze tőle, az előző utcasaroknál, majd rendőrök szálltak ki belőle és várakoztak néhány percig. Nem sokkal később az egyik rendőr odament a panaszoshoz és kérte tőle, hogy igazoltatás céljából menjen oda a többi rendőrhöz. A panaszos elmondta, hogy valamennyi rendőr udvariasan viselkedett

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

miközben egyikük vele szemben az intézkedést foganatosította. A panaszos kifejezetten azt állítja, hogy a rendőrök parancsot kaptak a hajléktalanok elleni intézkedésre. A panaszos arról számolt be, hogy a jelenlévő kilenc rendőr nem tudta eldönteni, „mit kezdjenek vele”. Mivel az adatok ellenőrzése során mindent rendben találtak, az egyik rendőr felettesétől kért tájékoztatást, illetve utasítást a további teendőkre vonatkozóan. Tekintettel arra, hogy úgy tűnt, mintha a rendőrök kezdetben koldulásról beszéltek volna, a panaszos engedélye felmutatásával igazolta jogosultságát az újság árulására.

Az adatok ellenőrzése után a panaszossal közölték: elő kell, hogy állítsák, Mindössze ennyi tájékoztatást kapott, a rendőrök még annyit sem mondtak neki, hogy „ne áruljon az utcán újságot”. A panaszos beszámolt róla, hogy a rendőr köszönt, de nem mutatkozott be, nem közölte jelvéyszámot és szolgálati helyét sem. Az intézkedés okát és célját sem az igazoltatás megkezdésekor, sem az előállítás kapcsán nem közölték. Amikor a panaszos az előállítás indokára rákérdezett, mindösszesen annyit hoztak tudomására, hogy „azt az utasítást kapták, hogy elő kell állítaniuk”. Az eljáró rendőrök szolgálati helye útközben, a beszélgetés során derült ki. Az intézkedő rendőrök a rendőri őrezredtől érkeztek – onnan kapták az utasítást az előállításra.

A panaszost a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) IX. Kerületi Rendőrkapitányságra szállították, ahol a fogdán helyezték el. A szabálysértési előadó nem hallgatta meg, és a panaszos az ellene megtett feljelentést sem ismeri. A panaszos szeretett volna az ügyeletes tiszttel beszélni, de ezt nem tették lehetővé számára. Úgy tájékoztatták, hogy 2-3 órát kell várnia a fogdán, majd ezt követően beszélhet az előadóval – a várakozást illetően a tájékoztatás helytálló volt, azonban a panaszost nem hallgatták meg, ezért az előadó úgy hozott döntést, hogy álláspontját nem is ismerte.

A panaszos elmondta, hogy hozzátartozója vagy más személy kiértesítését nem kérte, a tájékoztatást pedig az élelmezésre vonatkozóan is megkapta. Ezzel kapcsolatosan a panaszosnak kifogása nincsen.

A panaszossal kb. 5 db nyomtatványt íratnak alá. Jelezte, hogy szemüvege a letéti tárgyak között van, anélkül nem tudja elolvasni az iratokat. Ezt követően szemüvegét megkapta, azonban az első oldal elolvasása után a többi lapot már nem tudta áttanulmányozni, mert az eljáró rendőr közölte vele, hogy írjon mindent alá, mivel úgyis 2 óra múlva szabadul. A dokumentumokat a panaszos tulajdonképpen elolvasás nélkül, rendőri presszióra írta alá. A panaszos figyelmét felhívták a panasztétel lehetőségére, és a tájékoztatás a részére kiállított igazoláson is szerepelt. Ezzel kapcsolatosan a panaszosnak sérelme nem keletkezett.

A panaszos álláspontja szerint az intézkedés részrehajló volt, kifejezetten azért került rá sor, mert hajléktalan. Tudomása szerint olyan utasítás van érvényben, amely előírja, hogy a „hajléktalanokat be kell vinni, és fogdára kell tenni”. Álláspontja szerint teljesen indokolatlanul szállították be a rendőrkapitányságra – az előállításnak sem értelme, sem jogalapja nem volt. Úgy véli, hogy a vele szembeni intézkedés diszkriminatív volt, az egyenlő bánásmód követelményének nem felelt meg.

2) A panaszos a Testület rendelkezésére bocsátotta a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 2011. december 5-én ügyében hozott határozatát, amelyben őt a

közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés elkövetése miatt figyelmeztetésben részesítették.

A határozat indokolása szerint, a rendőrök feljelentése alapján megállapítást nyert, hogy a panaszos 2011. december 5-én 16 óra 58 perckor B. városban, az M. utcában a jelzőlámpa tilos jelzése ideje alatt az úttesten a gépjárművek között sétálva újságot árult. A panaszos cselekményével megvalósította az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 21. § (6) bekezdésébe ütköző, az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. Rendelet (a továbbiakban: Szabs. rendelet) 54. § (1) bekezdése szerint minősülő közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértést, mely miatt 30 000 (harmincezer) forintig terjedő pénzbírság szabható ki.

A hivatkozott jogszabály szerint, gyalogos az úttestre akkor léphet, ha meggyőződött annak veszélytelenségéről. Az úttestre váratlanul nem léphet, köteles az úttesten késedelem nélkül átmenni és tartózkodni minden olyan magatartástól, amely a járművek vezetőit megzavarhatja, vagy megtévesztheti.

Tekintettel az elkövetett szabálysértés csekélyebb súlyára, és arra, hogy a rendőrség hatáskörébe tartozó, jelen szabálysértéssel megegyező, vagy hasonló szabálysértés elkövetése miatt két éven belül – a Központi Szabálysértési Nyilvántartás adatai alapján – a panaszost jogerősen nem marasztalták el, a szabálysértési hatóság a pénzbírság kiszabásától eltekintett, és figyelmeztetésben részesítette a panaszost.

3) A panaszos a panaszirodán tett látogatásakor magával hozta a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 33. § (4) bekezdése alapján kiállított igazolását. Az igazolás tanúsítja, hogy a panaszos személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedés foganatosítása miatt a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság épületében tartózkodott, előállítása pedig 2011. december 5-én 16 óra 58 perctől 19 óra 10 percig tartott. A panaszos aláírásával igazolta, hogy az előállítás időtartama alatt sérülése és panasza nem keletkezett. Az igazolás tartalmazta a Testület nevét és elérhetőségeit is.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság kapitányságvezetője a BRFK hivatalvezetőjének címzett levelében számolt be a panasz kivizsgálásának eredményeiről.

A kapitányságvezető tájékoztatója szerint a panaszossal szemben 2011. december 5-én B. város Y. kerület, M. utca- F. körút kereszteződésében, a Készenléti Rendőrség állománya intézkedett, tehát a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság a Testület által feltett kérdések közül csak azokban érintett, amelyek az előállítóban történt eseményekkel kapcsolatosak.

A rendelkezésre álló iratok szerint a panaszos 16 óra 58 perctől 19 óra 10 percig volt a Rendőrkapitányság épületében, ezen belül pedig 17 óra 35 perctől 19 óra 5 percig terjedő

időtartamban tartózkodott az előállítóban. A panaszos által előadottakkal kapcsolatban a kapitányságvezető a közrendvédelmi osztályvezető útján meghallgatta a tárgynapon előállítóóri szolgálatot ellátó r. őrmestert.

A r. őrmester elmondta, hogy a befogadás során a panaszost szóban tájékoztatta az előállítóban eltölthető időtartam törvényben előírt maximumáról. A zárkában történő elhelyezést megelőzően a panaszost felszólította, hogy a nála lévő tárgyakat adja elő, majd azokról a tárgyakról, melyeket a panaszos a zárkában nem tarthatott magánál, letéti jegyzőkönyvet készített. A letéti tárgyak között a panaszos szemüvege is megtalálható volt. A r. őrmester ezt követően megkérte a panaszost, hogy a jegyzőkönyvet, valamint a kiértékelendő személyre, illetve az élelemmel történő ellátásra vonatkozó nyilatkozatokat alapos átolvasás után töltsse ki, és írja alá. A panaszos ekkor közölte, hogy szemüvege nélkül sem írni, sem olvasni nem tud, ezért azt szeretné visszakapni. Az előállítóór ekkor a letétben elhelyezett szemüveget a panaszosnak visszaadta. A panaszos hozzátartozója vagy más személy kiértékelését nem kérte, azonban élelemre igényt tartott. A panaszos élelmet nem kapott, mivel az Rtv. 25. §-ának (2) bekezdésében,² valamint az Országos Rendőrfőkapitány 26-326/3/2006. számú leiratában rögzített öt órás időtartamot fogvatartása nem érte el. Az előállítóór úgy nyilatkozott, hogy a panaszos részére biztosította az iratok nyugodt, alapos átolvasásának lehetőségét, „pressziót” vele szemben nem alkalmazott. A panaszos kérdést nem intézett hozzá, a leírtakat szemmel láthatóan megértette és ezt aláírásával igazolta.

Tekintettel arra, hogy az előállítást a panaszossal szemben nem a kapitányság végrehajtó állománya fogatosította, a panaszos azon állításával kapcsolatban, miszerint elhangzott, hogy „a hajléktalanokat be kell vinni, és fogdára kell tenni”, a rendőrkapitány állást foglalni nem tudott és nem is kívánt.

A kapitányságvezető megküldte a Testület részére a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 2011. december 5-én kelt határozatát, valamint az előállítás időtartamáról kiállított igazolást, amely dokumentumok ismertetése jelen állásfoglalás I. részében már megtörtént. Ezen kívül a kapitányságvezető a Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszos élelmezéssel és hozzátartozó értesítésével kapcsolatos nyilatkozatát, valamint a letéti tárgyakról felvett jegyzőkönyvet, az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személyekről kiállított nyomtatványt, valamint a fogdakönyv kivonatát.

2) 2012. január 20-án az ORFK Ellenőrzési Szolgálatának vezetőjén keresztül a Készenléti Rendőrség parancsnoka is eljuttatta a Testülethez az általa lefolytatott kivizsgálás eredményéről szóló beszámolóját.

² Az Rtv. 25. §-ának nincsen (2) bekezdése, azonban a kapitányságvezető által hivatkozott rendelkezés megtalálható a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 31. §-ának (11) bekezdésében.

Elmondása szerint a Készenléti Rendőrség Rendészeti Igazgatóság Bevetési Főosztály V. XI. Bevetési Osztály 4. Bevetési Alosztály beosztottai – egy r. törzsőrmester és egy r. őrmester – 2011. december 5-én 16 óra 43 perckor a központ utasítására jelentek meg az M. utca és az F. körút kereszteződésénél, mivel a BRFK V. Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének bejelentése szerint az úttesten egy személy újságot árult, mellyel zavarta a közlekedést. A helyszínre érkező járőrök látták, hogy a panaszos a forgalmi okból álló és elindulni szándékozó gépkocsik között közlekedik újságokkal a kezében. A r. törzsőrmester felszólította a panaszost, hogy hagyja abba jogsértő cselekményét. A panaszos a rendőri felszólítást figyelmen kívül hagyva ismételten az úttestre lépett, és folytatta jogsértő magatartását. Ezt követően igazoltatták, melynek során megállapították személyazonosságát. Közölték vele, hogy az intézkedés célja a szabálysértés megszakítása, valamint személyazonosságának megállapítása. Mivel a panaszos a rendőri felszólítás ellenére is folytatta jogsértő cselekményét, az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján előállították a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságra. A panaszos cselekménye alkalmas volt a KRESZ 21. §-ának (1) bekezdésébe ütköző, és a Szabs. rendelet 54. §-ának (1) bekezdése szerint minősülő közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés megállapítására. Az intézkedés jogalapját az Rtv. 44. § (1) bekezdésének b) pontja, az előállítás jogalapját pedig az Rtv. korábban hivatkozott 33. § (2) bekezdésének f) pontja képezte.

3) A Készenléti Rendőrség parancsnoka megküldte a Testület részére a szabálysértési ügyben 2011. december 5-én, az intézkedést fogantató r. törzsőrmester és r. őrmester által megtett feljelentést. A szabálysértés leírása szerint a panaszos a KRESZ 21. §-ának (1) bekezdésében foglalt, gyalogosok közlekedésére vonatkozó szabályokat sértette meg magatartásával.

A rendőrök az ügyelet utasítására érkeztek a szóban forgó útkereszteződéshez, mivel az V. Kerületi Rendőrkapitánytól azt az információt kapták, hogy ott egy személy tartózkodik az úttesten, és zavarja a gépkocsik közlekedését. A rendőrök a helyszínre 16 óra 58 perckor érkeztek meg, amikor azt tapasztalták, hogy az M. utca egyik épülete előtti útszakaszon egy újságokat tartó férfi járkál az álló és a mozgásban lévő gépkocsik között is, nagymértékben zavarva ezzel a gépkocsival közlekedőket. A panaszos cselekményét látva az út menetirány szerinti jobb oldalán található járdaszigetről felszólították, hogy cselekményét azonnal fejezze be, és húzódjon a járdaszigetre. A panaszos a felszólításnak eleget tett, de amikor a gépkocsik ismételten tilos jelzést kaptak, akkor újból az úttestre lépett, és magatartását tovább folytatta.

A panaszost ezt követően vonták intézkedés alá. Az intézkedés során megállapítást nyert, hogy a panaszos a hajléktalanok lapjának engedéllyel rendelkező terjesztője, de engedélye egy az intézkedés helyszínétől eltérő kerület két utcájára korlátozódik. Személyazonosságát személyazonosító igazolványával igazolta, lakcímkártyáját pedig önként átadta. A panaszossal közölték, hogy az általa elkövetett, és a felszólítás ellenére is tovább folytatott szabálysértés elkövetése miatt a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságra előállítják, és ellene szabálysértési eljárást fognak kezdeményezni. A panaszos az elhangzottakat megértette, és azokkal szemben panasszal nem kívánt élni. Előállítását követően a IX. Kerületi Rendőrkapitányság ügyeletes tisztjének sérülés- és panaszmentesen adták át.

4) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszost az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése szerint igazoltatták, a 31. § (1) bekezdése alapján – mint személyi szabadságában korlátozott személyt – átvizsgálták, és az Rtv. 33. § (2) f) pontjának második fordulata szerint előállították. Az intézkedés során kényszerítő eszköz alkalmazására nem került sor.

A jelentés szerint a panaszost további intézkedés megtétele végett 2011. december 5-én 17 óra 45 perckor adták át a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságnak. Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása egyéb – a szabálysértési feljelentés kapcsán ismertettektől eltérő – információkat nem tartalmaz.

5) Az előállítás végrehajtásáról 2011. december 5-én elkészített parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az igazoltatás, a ruházatátvizsgálás, valamint az előállítás jogszerű és szakszerű volt, az Rtv. 15. §-ának (1) és (2) bekezdésében meghatározott arányosság követelménye pedig megfelelően érvényesült. A r. hadnagy parancsnok tanúk, valamint az intézkedés alá vont személy jegyzőkönyvi vagy feljegyzésben történő meghallgatását nem tartotta szükségesnek.

6) Az intézkedést foganatosító r. törzsőrmester 2012. január 18-án, az alosztályvezető utasítására bővebb terjedelmű, kiegészítő jelentésben számolt be a panaszossal szemben 2011. december 5-én foganatosított intézkedésről. A kiegészítő jelentés a szolgálati fellépés szabályainak érvényesülése szempontjából tartalmazott releváns újdonságokat. A r. törzsőrmester az intézkedés megkezdését illetően annyival egészítette ki a korábbiakban már ismertetteket, hogy a gépkocsiból kiszállva, a napszaknak megfelelő köszönést követően szólította fel a panaszost cselekményének befejezésére. A panaszos a járdaszigetre húzódott, de amikor a gépkocsik ismételten tilos jelzést kaptak – a rendőri felszólítást semmisnek tekintve – ismételten az úttestre lépett és folytatta a szabálysértést. Ezt követően a r. törzsőrmester a panaszost az intézkedés megkezdésének helyszínétől pár méterre parkoló szolgálati gépkocsihoz kísérte, igazoltatta, és közölte vele, hogy az intézkedésre bejelentés alapján, szabálysértés elkövetése miatt került sor. A r. törzsőrmester a kiegészítő jelentésben egyértelműen arról számolt be, hogy a tájékoztatás kiterjedt a szabálysértés mibenlétére is: előadása szerint közölte a panaszossal, hogy a KRESZ 21. §-ának (1) bekezdésében foglalt, a gyalogosok közlekedésére vonatkozó szabályokat sértette meg magatartásával.

III.

A panaszos által előadottak kapcsán a Testületnek elsőként saját hatáskörét kellett vizsgálnia.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás), esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos a foganatosított rendőri intézkedéseken túlmenően számos, a vele szemben lefolytatott szabálysértési eljárással kapcsolatos momentumot sérelmezett. Kifogásolta egyrészt, hogy nem tették lehetővé számára a szabálysértési feljelentés megismerését, és a szabálysértési előadó nem hallgatta meg, ezért a döntés meghozatalára úgy került sor, hogy álláspontját nem ismerték meg.

A fenti hatásköri rendelkezések értelmében a Testület rámutat, hogy nincs lehetősége a panaszos imént említett, szabálysértési eljáráshoz kapcsolódó sérelmeinek vizsgálatára, mivel ezen kérdések a szabálysértési eljárás sajátlagos jogorvoslati rendszerébe tartoznak. A Testület nem szabálysértési hatóság, ezért nem értékelheti, hogy a rendőrség megalapozottan hozta-e meg a közúti közlekedési szabályos kisebb fokú megsértése szabálysértés elkövetését megállapító határozatát, és nem jogosult dönteni abban a kérdésben sem, hogy az eljárás során érvényre juthatott-e a panaszos, mint eljárás alá vont személy azon joga, hogy az ügy iratait megtekinthesse.

IV.

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök vele szemben részrehajló módon, kizárólag arra való tekintettel intézkedtek, hogy hajléktalan. Álláspontja szerint előállításának sem értelme, sem jogalapja nem volt. Elmondása szerint nem kapott tájékoztatást az intézkedés indokát illetően, az intézkedő rendőr pedig nem mutatkozott be és nem közölte jelvéyszámát, valamint szolgálati helyét sem. Ezen túlmenően kifogásolta a panaszos, hogy rendőrkapitányságon nem beszélhetett az ügyeletes tiszttel, és a dokumentumokat rendőri sürgetésre, anélkül írta alá, hogy végig tudta volna olvasni őket.

A Testület megállapította, hogy a rendőri fellépés érintette a panaszos – az intézkedés idején hatályban lévő – Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. § (1) bekezdéséből levezetett tisztességes eljáráshoz való jogát, 55. § (1) bekezdésében foglalt személyes szabadsághoz való jogát, valamint 59. §-ában rögzített személyes adatok védelméhez fűződő jogát – az alábbiak szerint.

1) A panaszos álláspontja szerint, a rendőrök kifejezetten a hajléktalanok elleni intézkedésre kaptak parancsot, és tulajdonképpen azt sem tudták eldönteni, „mit kezdjenek vele”. A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés részrehajló volt, és nem felelt meg az egyenlő bánásmód követelményének, mivel egyedüli indoka hajléktalan mivoltában keresendő. Tudomása szerint olyan utasítás van érvényben, amely előírja, hogy a „hajléktalanokat be kell vinni, és fogdára kell tenni”. Úgy véli, teljesen indokolatlanul szállították be a rendőrkapitányságra – az előállításnak sem értelme, sem jogalapja nem volt.

a) Tekintettel arra, hogy a panaszos véleménye szerint az intézkedés egyetlen oka hajléktalan mivoltában keresendő, a Testület elsőként azt a kérdést vonta vizsgálat alá, hogy jogszerű volt-e a panaszos igazoltatása.

A rendőrség által a Testület részére megküldött valamennyi dokumentum ugyanúgy írta le a panaszos intézkedést szükségessé tévő magatartását. Az intézkedést foganatosító r. törzsőrmeister és r. őrmester társa 2011. december 5-én 16 óra 43 perckor a központ utasítására jelentek meg az M. utca és az F. körút kereszteződésénél, mivel azt a tájékoztatást kapták, hogy az úttesten egy személy újságot árul, ezáltal pedig a közlekedést zavarja. A helyszínre érkező rendőrök maguk is észlelték, hogy a panaszos a forgalmi okból álló és elindulni szándékozó gépkocsik között közlekedik, újságokkal a kezében. A Készenléti Rendőrség parancsnoka az intézkedés alapjaként az Rtv. 44. § (1) bekezdésének b) pontját jelölte meg.

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Az Rtv. 44. § (1) bekezdésének b) pontja lehetőséget biztosít a rendőr számára, hogy a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen - a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizhesse.

A KRESZ 21. §-ának (1) bekezdése szerint a gyalogosnak a járdán, ahol pedig járda nincs, a leállósávon, az útpadkán vagy a kerékpárúton kell közlekednie. Ugyanezen szakasz (6) bekezdése azt is rögzíti, hogy a gyalogos az úttestre csak akkor léphet, ha meggyőződött annak veszélytelenségéről. Az úttestre váratlanul nem léphet, köteles az úttesten késedelem nélkül átmenni és tartózkodni minden olyan magatartástól, amely a járművek vezetőit megzavarhatja vagy megtevesztheti.

A Szabs. rendelet 54. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy aki a KRESZ-ben meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 42-51. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, vagy az nem tartozik a közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés hatálya alá, harmincezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A panaszos a Testület panaszirodáján a következőképpen adta elő a történeteket. Saját beszámolója szerint az M. utca és az F. körút kereszteződésében, az út bal belső, P. hídra vezető sávjában árult újságot, és amikor az autósoknak szabad jelzése volt, nem tartózkodott az úttesten – ilyenkor visszament a járdaszígre. A fentieket értelmezve egyértelmű, hogy a panaszos időnként valóban az úttesten tartózkodott: az út belső sávjában árult, és csak néha ment vissza a járdaszígre. A fentiek alapján megállapítható, hogy a rendőrök és a panaszos elmondása alapján a jogsértő magatartás tekintetében tulajdonképpen nincsen vita – a panaszos maga is a KRESZ 21. §-ába ütköző tevékenység folytatásáról számol be.

Tekintettel arra, hogy az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőr közlekedésrendészeti ellenőrzés során jogosult igazoltatásra, a Testület megállapítja, hogy a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő joga az igazoltatás következtében nem szenvedett sérelmet. Mivel a jogsértő cselekmény tekintetében nincs ellentmondás a panaszos és az intézkedést foganatosító rendőrök előadásai között, a Testület arra a

következtetésre jutott, hogy az intézkedés alapjául nyilvánvalóan a panaszos – közlekedés biztonságát fenyegető – tevékenysége szolgált, nem pedig az a sajnálatos körülmény, hogy hajléktalan. Ezzel összefüggésben tehát, a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem szenvedett sérelmet.

b) A panaszos álláspontja szerint teljesen indokolatlanul szállították be a rendőrkapitányságra, előállításának sem értelme, sem jogalapja nem volt – a rendőrök még csak annyit sem mondtak neki, hogy ne áruljon a kereszteződésben újságot. A panaszos értesülései szerint olyan utasítás van érvényben, amely előírja, hogy a „hajléktalanokat be kell vinni, és fogdára kell tenni”.

Az intézkedést fogatosító rendőrök jelentéseikben teljesen más indoklását adták a panaszos előállításának. Az iratokból egybehangzóan az tűnik ki, hogy a panaszos a rendőri felszólítás ellenére szabálysértő magatartását tovább folytatta. A rendőrök látva, hogy a panaszos az úttesten tartózkodik, és zavarja a gépkocsik közlekedését, az út menetirány szerinti jobb oldalán található járdaszigetről felszólították, hogy cselekményét azonnal fejezze be, és húzódjon a járdaszigetre. A panaszos ekkor visszatért a járdaszigetre, de az intézkedést fogatosító rendőrök egyértelműen arról számoltak be, hogy amint a gépkocsik ismételen tilos jelzést kaptak, a panaszos megint az úttestre lépett – újból megszegve ezzel a KRESZ gyalogosokra vonatkozó rendelkezéseit. Ennek megfelelően, a panaszossal közölték, hogy az általa elkövetett, és a felszólítás ellenére is tovább folytatott szabálysértés elkövetése miatt fogják előállítani, és ellene szabálysértési eljárást indítanak. A rendőrségi iratok az előállítás alapjaként az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontját jelölték meg. A rendőrök szerint a panaszos az elhangzottakat megértette és azokkal szemben panasszal nem kívánt élni.

2011. december 19-én kelt megkeresésében a Testület a rendőrség tudomására hozta, hogy a panaszos tudomása szerint olyan utasítás volt érvényben, amely előírta, hogy a „hajléktalanokat be kell vinni, és fogdára kell tenni”. A Testület a rendőrség álláspontját a panaszos ezen kijelentésével kapcsolatban is várta. A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság kapitányságvezetője levelében reagált is erre a kijelentésre. A kapitányságvezető elmondta, hogy mivel az előállítást a panaszossal szemben nem a kapitányság végrehajtó állománya fogatosította, a panaszos ezen állításával kapcsolatban ő nem tud és nem is kíván állást foglalni. Ugyan a Készenléti Rendőrségről a Testülethez érkezett iratokban nem található olyan utalás, amely kifejezetten a panaszos hajléktalanokkal szembeni, diszkriminatív eljárást érintő észrevételére reagált volna, az intézkedést fogatosító rendőrök egyértelműen megjelölték az előállítás fogatosításának indokát. A Testület álláspontja szerint, a rendőrök előadásai – az előállítás indokát illetően – adott helyzetben a panaszos előadásának határozott cáfolatát adják.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdésének f) pontja szerint, a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja.

Az Rtv. 15. §-a rögzíti, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

i) A Testület meglátása szerint, a tényállás tekintetében a rendőri álláspont, és a panaszos által előadottak között tulajdonképpen nincs ellentmondás: az intézkedést foganatosító rendőrök által leírtak szerint, a panaszos, amint a lámpa pirosra váltott, a felszólítás ellenére visszatért az útestre, ugyanakkor a panaszos beadványában maga is arról számolt be, hogy a közlekedési lámpák jelzéseire igazodva a járdaszívet és az úttest között ingázott. Ennek megfelelően, a Testület elfogadta az intézkedést foganatosító rendőrök jelentésében foglalt állításokat.

A panaszos beadványában nem a közlekedési szabálysértés tényét vitatta, hanem azt állította, hogy előállításának indoka nem függ össze azzal, ahogyan ő az újságot árulta. A panaszos álláspontja szerint őt nem a közlekedési szabálysértés miatt, hanem kifejezetten azért állították elő, mert hajléktalan – nézete szerint a rendőrség a hajléktalanokat generálisan előállítja.

A Testület megítélése szerint az intézkedést foganatosító rendőrök megfelelő módon jelölték meg az előállítás jogalapját: a panaszos által előidézett folyamatos közlekedési veszélyhelyzet valóban olyan indok, mely lehetőséget ad az Rtv. 33. §. (2) bekezdésének f) pontja alkalmazására. A Testület álláspontja szerint, az előállítás jogalapját illetően a panaszos személyes szabadsághoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

ii) Mivel a Testület az előállítás jogalapját megfelelőnek találta, a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az intézkedés megfelelt-e az arányosság követelményének.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdése funkcióját tekintve a rendőri mérlegelésnek ad teret. A bekezdés imént idézett f) pontja lehetőséget biztosít az intézkedő rendőr számára az előállítás foganatosítására, ugyanakkor – ellentétben az ugyanezen szakasz (1) bekezdésében felsorolt esetekkel – nem teszi azt kötelezővé. Azonban a mérlegelés lehetősége sem korlátlan – a Testület töretlen gyakorlata szerint a mérlegelés akkor állja ki a jogszerűség próbáját, ha az megfelel az Rtv. 15. §-ában rögzített arányossági kritériumnak, tehát nem okoz olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. A fentiekből kiindulva, a jogalap megléte önmagában nem teszi a rendőri intézkedést jogszerűvé. Amennyiben az arányosság követelménye nem érvényesül, úgy a megfelelő jogalap megléte mellett is jogszerűtlenné válik az intézkedés.

Az arányosság megítélésekor a Testületnek azt kellett figyelembe vennie, hogy volt-e az előállításnak olyan célja, amely csak a szabadság korlátozásával volt elérhető. A Testület erre a kérdésre nemleges választ adott. A panaszost a rendőrök többször felszólították a szabálysértő tevékenység befejezésére, azonban a felszólítások eredménytelensége miatt végül a panaszost az intézkedés megkezdésének helyszínétől pár méterre parkoló szolgálati gépkocsinhoz kísérték, és igazoltatták. A Testület úgy véli, hogy mivel a rendőrségi iratok és a panaszos előadása is azt tanúsítja, hogy a panaszos – az intézkedés megkezdésének helyszínét elhagyva – önként követte a vele szemben intézkedő rendőrt a szolgálati gépjárműhöz, az igazoltatás önmagában is elegendő volt a szabálysértő cselekmény megszakításához. Ezen túlmenően a szabadságelvonás indokolatlan voltát támasztja alá az a tény, hogy miután a panaszost a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságra beszállították, az iratok tanúsága szerint ott az előállítás dokumentálásán kívül semmilyen más esemény nem történt, a szabadságelvonás tehát nem hordozott magában olyan előnyt, amelyet a panaszos jogait lényegesen kevésbé korlátozó igazoltatással ne lehetett volna elérni.

Erre való tekintettel a Testület megállapította, hogy a panaszos előállítása – bár annak jogalapja megvolt – nem felelt meg az arányosság követelményének, így a panaszos személyi szabadságának jogellenes korlátozását valósította meg.

Tekintettel arra, hogy már magát az előállítást is alapjogot sértőnek ítélte, a Testület nem végezte el az intézkedés időtartamának elkülönült értékelését. A Testület töretlen gyakorlatának megfelelően ezen esetben is úgy foglalt állást, hogy mivel a szabadságelvonás jogsértő volt, az abból fakadó valamennyi jogkorlátozás is szükségszerűen jogsértőnek minősül.

2) A panaszos előadta, hogy adatainak ellenőrzése után mindössze annyit közöltek vele, hogy elő fogják állítani. Ezen túlmenően egyéb tájékoztatást nem kapott – állítása szerint vele az intézkedés okát és célját sem az igazoltatás megkezdésekor, sem az előállítás kapcsán nem közölték. A panaszos rákérdezett az előállítás indokára, azonban csupán annyit hoztak tudomására, hogy „azt az utasítást kapták, hogy elő kell állítaniuk”.

A Készenléti Rendőrség parancsnokának levele ezzel ellentétben arról számol be, hogy a panaszossal igazoltatását követően közölték, hogy az intézkedés célja a szabálysértés megszakítása, valamint személyazonosságának megállapítása volt. Az intézkedést foganatosító r. törzsőrmester és r. őrmester feljelentésükben leírták, hogy a panaszost az általa elkövetett, és a felszólítás ellenére is továbbfolytatott szabálysértés elkövetése miatt állították elő a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságra, és ezt vele közölték is. Kiegészítő jelentésében az intézkedést foganatosító r. törzsőrmester a fentieket pontosítva arról számolt be, hogy miután a panaszost igazoltatta, közölte vele, hogy az intézkedésre bejelentés alapján, szabálysértés elkövetése miatt került sor, tájékoztatása pedig kiterjedt arra is, pontosan milyen szabálysértést követett el a panaszos magatartásával.

Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni.

Tekintettel arra, hogy a rendőrség részéről megküldött dokumentumok a panaszos állításait egyértelműen cáfolták, és olyan bizonyíték, amely az intézkedés céljáról történő tájékoztatás megtörténtét illetően a rendőrség és a panaszos állításai közötti ellentmondást feloldaná, nem állt rendelkezésre, a Testület arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

3) A panaszos sérelmezte, hogy a vele szemben intézkedő rendőr köszönt, de nem mutatkozott be, nem közölte jelvéyszámát és szolgálati helyét sem hozta tudomására.

A Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumok között többször is megtalálható az intézkedés foganatosításának leírása. A Készenléti Rendőrség parancsnokának levele szerint a járőrök látták, hogy a panaszos a forgalmi okból álló és elindulni szándékozó gépkocsik között közlekedik újságokkal a kezében, ezért az intézkedő r. törzsőrmester őt felszólította jogsértő cselekményének abbahagyására. Az intézkedést foganatosító r. törzsőrmester és r. őrmester által megtett szabálysértési feljelentés tartalmazza a feljelentés alapjául szolgáló szabálysértés leírását: az ebben rögzítettek szerint a rendőrök a panaszos cselekményét látva az út menetirány szerinti jobb oldalán található járdaszigetről felszólították, hogy cselekményét azonnal fejezze be, és húzódjon a járdaszigetre. Az előállítás végrehajtásáról

szóló jelentés a fentieket szó szerint megerősíti. Az intézkedést fogatosító r. törzsőrmester kiegészítő jelentésében a fentiekén túlmenően mindösszesen annyiról számol be, hogy a gépkocsiból kiszállva, a napszaknak megfelelő köszönést követően szólította fel a panaszost cselekményének befejezésére.

Az Rtv. 20. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése rögzíti, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni, a (3) bekezdés szerint pedig a rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.

A rendőri fellépés módjával kapcsolatban a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22) BM rendelet tartalmaz további részletszabályokat. A 5. § (1) bekezdése szerint a rendőr az intézkedést – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése arról rendelkezik, hogy a rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel az (1) bekezdésben meghatározottak intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

2011. december 19-én kelt megkeresésében az előadó testületi tag kérdéseket intézett a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjéhez, amely megkeresést a kapitányságról – mivel bár a panaszost a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságra állították elő, az intézkedést a Készenléti Rendőrség állományába tartozó rendőrök fogatosították – továbbították a Készenléti Rendőrség parancsnoka részére is. Az előadó testületi tag a megkeresésben megkísérelt tájékoztatást kapni az intézkedést fogatosító rendőröktől arra nézve, mennyiben tettek eleget az Rtv. 20. §-ában foglalt követelményeknek az intézkedés fogatosítása során. A jelentésekben és egyéb dokumentumokban nincs szó arról, hogy az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt, nevét valamint azonosító számát közölte volna a panaszossal, vagy, hogy az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatta volna. A legtöbb, ami az iratokból kiderül, hogy az intézkedést fogatosító rendőr a felszólítást megelőzően a napszaknak megfelelően köszönt – a köszönés elhangzásáról azonban a Testület panaszirodáján tett látogatása során a panaszos is beszámolt. A Testület meglátása szerint a panaszos úttesten való tartózkodása felfogható olyan veszélyhelyzetként, amelyben – kifejezetten a panaszos testi épségének megóvása érdekében – a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztette volna a szolgálati fellépés szabályainak előírászerű követése, azonban az iratokban annak sem fedezhető fel nyoma, hogy a rendőrök az intézkedés befejezésekor eleget tettek volna az Rtv. 20. §-ában rögzített kötelezettségeiknek.

Tekintettel arra, hogy a rendőrség nem cáfolta a panaszos azon állítását, hogy az intézkedő rendőr nem mutatkozott be és azonosító számát sem közölte, a Testület – töretlen gyakorlatának megfelelően – a panaszos előadását fogadta el a történetek hiteles leírásaként, és megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának sérelmét.

A panaszos megjegyezte, hogy a rendőr szolgálati helyét sem hozta tudomására – olyan jogszabályi előírás azonban, amely ezt az intézkedő rendőr számára kötelezővé tenné, nincsen, ezért a Testület álláspontja szerint ezzel összefüggésben a panaszos jogai nem szenvedhettek sérelmet.

4) A panaszost a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság fogdáján helyezték el, ahol szeretett volna az ügyeletes tiszttel beszélni, de nem tették lehetővé számára. A kapitányságon a panaszos emlékei szerint 5 db nyomtatványt íratnak alá vele, azonban szemüvege nélkül nem tudta elolvasni az iratokat. Mivel szemüvegét a letéti tárgyak között helyezték el, kérésére visszaadták neki, azonban az első oldal elolvasása után a többit már nem tudta elolvasni, mert a rendőr őt sürgette: közölte vele, hogy írjon mindent alá, mivel úgyis 2 óra múlva szabadul. A dokumentumokat a panaszos tulajdonképpen elolvasás nélkül, rendőri presszióra írta alá.

A rendőrség részéről a Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumokban nem található arra vonatkozó utalás, hogy a panaszos jelezte volna igényét az ügyeletes tiszttel történő konzultációra, és az iratok arról sem tesznek említést, hogy a panaszosnak módja lett volna találkozni az ügyeletessel.

Az iratok a panaszos állítását – miszerint nem volt lehetősége beszélni az ügyeletes tiszttel – nem cáfolják, ugyanakkor mivel olyan jogszabályi előírás, amely előírná, hogy ezt lehetővé kellett volna tenni számára, nem létezik, a Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérülhetett a meghallgatás elmaradása miatt.

A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjének levele szerint a panaszos szemüvegét valóban a letéti tárgyak között vették jegyzőkönyvbe. A tárgynapon előállítóóri szolgálatot ellátó r. őrmester elmondása szerint kérte a panaszost, hogy a jegyzőkönyvet, valamint a kiértékelendő személyre, illetve az élelemmel történő ellátásra vonatkozó nyilatkozatokat alapos átolvasás után töltsse ki és írja alá. Tekintettel arra, hogy a panaszos közölte, szemüvege nélkül sem írni, sem olvasni nem tud, az előállítóór a letétbe helyezett szemüvegét a panaszosnak visszaadta. A r. őrmester határozottan állította, hogy a panaszos részére biztosította az iratok nyugodt, alapos átolvasásának lehetőségét, és vele szemben semmiféle „pressziót” nem alkalmazott. Elmondása szerint a panaszos kérdést nem intézett hozzá, a leírtakat pedig szemmel láthatóan megértette.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése szerint az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

Abban a tekintetben nem mond egymásnak ellent a panaszos és a r. őrmester álláspontja, hogy a panaszos számára – kérésére – visszaadták korábban letétbe vett szemüvegét. A sérelem lényegileg abban áll, hogy a panaszos szerint őt a rendőr sürgette, és emiatt a sürgetés miatt nem tudta az iratokat végigolvasni az aláírást megelőzően. A panaszos ezen állítását a r. őrmester egyértelműen cáfolta.

Mivel egyéb olyan bizonyíték, amely a panaszos és az előállítóór állításai közötti ellentmondást feloldhatta volna, nem állt a Testület rendelkezésére, a Testület úgy foglalt állást, hogy az iratok megismerésének lehetőségét illetően a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

V.

A Testület a panaszos szabálysértési eljáráshoz kapcsolódó sérelmei tekintetében hatáskörének hiányát állapította meg, a panaszos igazoltatását megvizsgálva pedig arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos személyes adatok védelméhez, valamint tisztességes eljáráshoz fűződő joga az igazoltatás következtében nem szenvedett sérelmet. A panaszos előállításának jogalapját a Testület megfelelőnek találta, azonban az előállítás arányosságát megvizsgálva arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos előállítása nem felelt meg az arányosság követelményének, ezért az a panaszos személyes szabadsághoz való jogának sérelmét valósította meg. A Testület az előállítás jogszerűtlenségéből kiindulva úgy találta, hogy az előállítás időtartama szükségképpen nem lehet jogszerű. A Testület azzal kapcsolatban, hogy a rendőr elmulasztotta a bemutatkozást és azonosító számát sem közölte, megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának csekély fokú sérelmét.

A Testület megítélése szerint a panaszos által előállításának aránytalansága okán elszenvedett sérelmei elérik a súlyosság azon fokát, amely indokoltá teszi, hogy a Testület az Rtv. 93. §-ának (6) bekezdése szerint állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2012. március 21.

Dr. Juhász Imre

elnök

Dr. Kozma Ákos

elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra

testületi tag

Dr. Féja András

előadó testületi tag